

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jeannette Hajdinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Timeka a JUDr. Zuzany Širokej v právnej veci **žalobcu: Moore BDR s. r. o.**, so sídlom Cesta k nemocnici 1B, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 00 614 556, *právne zastúpený spoločnosťou Nomus s.r.o., Havlíčkova 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 244 895*, proti **žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie**, so sídlom Ružová dolina 10, 821 09 Bratislava, IČO: 31 797 903, **za účasti: Ministerstvo financií Slovenskej republiky**, so sídlom Štefanovičova 5, 817 82 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: **5709-6000/2020-OD** zo dňa **16.04.2020**, takto

r o z h o d o l:

I. Správny súd v Bratislave žalobu **zamieta**.

II. Žalovanému právo na náhradu trov konania pred správnym súdom ani náhradu trov kasačného konania **nepriznáva**.

III. Ďalšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e

I. Priebeh administratívneho konania

1. Dňa 18.12.2019 verejný obstarávateľ - Ministerstvo financií Slovenskej republiky (ďalej aj kontrolovaný alebo ďalší účastník) uverejnil vo Vestníku verejného obstarávania č. 257/2019 Oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania s názvom zákazky „Štatutárny

audit konsolidovaných účtovných jednotiek verejnej správy a štatutárny audit konsolidovanej účtovnej závierky ústrednej správy zostavených roky 2019, 2020 a 2021“, značka 35476-MSS, referenčné číslo: MF/018739/2019-27, číslo spisu VO: MF/018739/2019-27 (ďalej len verejné obstarávanie). V uverejnenom oznámení ďalší účastník v časti VI. 3) DOPLŇUJÚCE INFORMÁCIE bod 3 uviedol, že v zmysle § 20 zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZVO) komunikácia medzi verejným obstarávateľom a záujemcami/uchádzačmi sa uskutočňuje v slovenskom jazyku elektronicky, prostredníctvom kom. rozhrania systému JOSEPHINE, ktorý je umiestnený na webovej adrese: <https://josephine.proebiz.com>. Tento spôsob komunikácie sa týka akejkoľvek komunikácie a podaní s výnimkou prípadov, keď to výslovne vylučuje zákon. Žalobca dňa 21.01.2020 predložil do verejného obstarávania ponuku. Dňa 04.02.2020 sa uskutočnila aukcia, po skončení ktorej sa žalobca umiestnil na prvom mieste v poradí. Listom zo dňa 27.02.2020 ďalší účastník požiadal žalobcu o vysvetlenie predložených dokladov zo dňa 27.02.2020, konkrétne, ktorá z predložených referencií spĺňa požiadavku aspoň jedného zmluvného plnenia za audit účtovnej závierky v minimálnej uvedenej sume. Na túto žiadosť žalobca odpovedal listom zo dňa 02.03.2020. Oznámením zo dňa 05.03.2020 ďalší účastník oznámil žalobcovi jeho vylúčenie z verejného obstarávania z dôvodu nesplnenia podmienky účasti v zmysle § 34 ods. 1 písm. a) ZVO.

2. Proti vylúčeniu žalobcu z verejného obstarávania podal žalobca v lehote 10 dní námietky zo dňa 16.03.2020, ktoré doručil kontrolovanému a žalovanému elektronicky prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy (ÚPVS) podľa zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len zákon o e-Governmente). Ďalší účastník doručil úradu písomné vyjadrenie k podaným námietkam a dokumentáciu k predmetnému verejnemu obstarávaniu v origináli dňa 20.03.2020 a zároveň zriadil v prospech úradu prístup do elektronického prostriedku použitého na elektronickú komunikáciu, t. j. do informačného systému JOSEPHINE. Žalovaný listom č. 5709-6000/2020 zo dňa 24.03.2020 vyzval žalobcu na preukázanie doručenia námietok kontrolovanému v súlade s § 170 ods. 8 písm. a) ZVO, t. j. v elektronickej podobe funkcionalitou informačného systému, prostredníctvom ktorého sa verejné obstarávanie realizovalo.

3. Žalobca dňa 01.04.2020 doručil žalovanému list označený ako „ODPOVEĎ NA VÝZVU ÚRADU NA PREUKÁZANIE DORUČENIA NÁMIETOK UCHÁDZAČA ZO DŇA 16.03.2020“, v ktorom okrem iného uviedol: „... Uchádzač (žalobca) dňa 16.03.2020 doručil, prostredníctvom UPVS námietky proti jeho vylúčeniu z verejného obstarávania s názvom zákazky - „Štatutárny audit konsolidovaných účtovných závierok vybraných účtovných jednotiek verejnej správy a štatutárny audit konsolidovanej účtovnej závierky ústrednej správy zostavených za roky 2019, 2020 a 2021“, značka 35476-MSS, referenčné číslo: MF/01873 9/2019-27, číslo spisu VO: MF/018739/2019-27 (ďalej len „Námietky“), jednak žalovanému a aj kontrolovanému. ...“. Žalobca zaslal žalovanému vyjadrenie zo dňa 09.04.2020 k písomnému vyjadreniu ďalšieho účastníka k podaným námietkam zo dňa 20.03.2020, v ktorom vysvetľoval splnenie podmienok účasti v zmysle súťažných podkladov.

4. Rozhodnutím č. 5709-6000/2020-OD zo dňa 16.04.2020 žalovaný zastavil konanie o preskúmanie úkonov kontrolovaného na základe námietok žalobcu podľa § 174 ods. 1 písm. b) ZVO (ďalej len napadnuté rozhodnutie). V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný poukázal na to, že v podbode 20.2, bodu 20. „DOROZUMIEVANIE MEDZI VEREJNÝM OBSTARÁVATEĽOM A ZÁUJEMCAMI/UCHÁDZAČMI“, časti IV. „INFORMÁCIE O POSTUPE VO VEREJNOM OBSTARÁVANÍ, Dorozumievanie a vysvetľovanie“ súťažných podkladov bolo uvedené: „Komunikácia prostredníctvom systému JOSEPHINE sa vzťahuje na akúkoľvek komunikáciu a podania, medzi verejným obstarávateľom a záujemcami, resp. uchádzačmi. Komunikácia prostredníctvom systému JOSEPHINE si vyžaduje registráciu a autentifikáciu záujemcov, resp. uchádzačov.“ V podbode 20.8, bodu 20. „DOROZUMIEVANIE MEDZI VEREJNÝM OBSTARÁVATEĽOM A ZÁUJEMCAMI/UCHÁDZAČMI“ časti IV. „INFORMÁCIE O POSTUPE VO VEREJNOM OBSTARÁVANÍ, Dorozumievanie a vysvetľovanie“, súťažných podkladov bolo uvedené: „Podania a dokumenty súvisiace s uplatnením revízných postupov sú medzi verejným obstarávateľom a záujemcami, resp. uchádzačmi doručované elektronicky prostredníctvom komunikačného rozhrania JOSEPHINE. Doručovanie námietok a ich odvolávanie vo vzťahu k ÚVO je riešené v § 170 ods. 8 písm. b) zákona.“ Prihlásením sa do informačného systému JOSEPHINE, prostredníctvom ktorého sa verejné obstarávanie realizovalo, kontrolovaný zistil, že námietky žalobcu neboli kontrolovanému doručené elektronicky prostredníctvom tohto informačného systému. Z dokumentácie predloženej kontrolovaným vyplývalo, že námietky boli kontrolovanému doručené v elektronickej podobe prostredníctvom ústredného portálu verejnej správy (ÚPVS) podľa zákona o e-Governmente. Žalovaný v súvislosti so skutočnosťou, či informačný systém JOSEPHINE disponuje funkcionalitou doručovania námietok, poukázal napríklad na svoje rozhodnutie č. 9577-6000/2019 zo dňa 18.07.2019, v ktorom uviedol: „...S cieľom preskúmania skutočnosti, či informačný systém, prostredníctvom ktorého sa verejné obstarávanie realizuje, t. j. systém JOSEPHINE, umožňuje doručovanie námietok žalovaný oslovil prevádzkovateľa tohto informačného systému listom „Žiadosť o vyjadrenie“ zo dňa 02.07.2019. Prevádzkovateľ systému JOSEPHINE mu doručil dňa 09.07.2019 prostredníctvom e-mailovej správy a dňa 11.07.2019 aj listinne odpoveď, v ktorej uviedol nasledujúce odpovede na ním položené otázky:

„1. Umožňuje systém JOSEPHINE doručovanie námietok kontrolovanému (verejnému obstarávateľovi)?

Odpoveď: Áno, systém JOSEPHINE umožňuje doručovanie námietok kontrolovanému. Na zasielanie námietok slúži komunikačný modul systému JOSEPHINE.

2. Akým spôsobom/spôsobmi, je v systéme JOSEPHINE umožnené doručovanie námietok? Odpoveď: Pomocou elektronickej komunikácie - komunikačného modulu systému JOSEPHINE. Systém podporuje všetky bežne používané formáty, vrátane dokumentu podpísaného kvalifikovaným elektronickým podpisom.

3. Ako je toto umožnenie/neumožnenie doručovania námietok prostredníctvom systému JOSEPHINE premietnuté do návodov a príručiek súvisiacich s používaním predmetného systému?

Odpoveď: ... Vo všeobecnosti je komunikačný modul (jeho funkcie a spôsob použitia) popísaný v Manuáli účastníka, ktorý je voľne prístupný v Knižnici manuálov po prihlásení do systému. Manuál nájdete tu:

https://store.proebiz.com/docs/iosephine/sk/Skrateny_navod_ucastnik.pdf. V manuáli je obrázkový postup odosielania komunikácie, pričom, systém nerozlišuje obsah zasielanej komunikácie / správy. Pre prehľadnosť a s ohľadom na elimináciu potenciálnych chýb je všetka komunikácia k VO koncentrovaná na jedno miesto. V súlade s funkcionalitou systému sa za okamžik doručenia komunikácie (správy) považuje okamžik odoslania, teda okamžik, kedy sa správa dostáva do sféry dispozície príjemcu. Na novú prijatú komunikáciu je príjemca informovaný notifikačným e-mailom.“

5. Relevantná časť súťažných podkladov upravujúca dorozumievanie medzi verejným obstarávateľom a záujemcami/uchádzačmi obsahovala informáciu, že podania a dokumenty súvisiace s uplatnením revízných postupov budú medzi verejným obstarávateľom a uchádzačmi doručované elektronicky prostredníctvom komunikačného rozhrania JOSEPHINE. Doručovanie námietok a ich odvolávanie vo vzťahu k ÚVO bolo riešené v § 170 ods. 8 písm. b) ZVO, ktorý podanie námietok kontrolovanému prostredníctvom ÚPVS neumožňoval. Predmetné verejné obstarávanie bolo realizované prostredníctvom informačného systému JOSEPHINE a tento informačný systém doručenie námietok kontrolovanému umožňoval. Žalobca bol povinný doručiť námietky kontrolovanému primárne v elektronickej podobe funkcionalitou informačného systému, prostredníctvom ktorého sa verejné obstarávanie realizovalo, ak tento informačný systém doručenie námietok umožňoval, a v prípade, že informačný systém doručovanie námietok neumožňoval, mal žalobca možnosť doručiť kontrolovanému námietky v listinnej podobe. S poukazom na znenie ust. § 174 ods. 1 písm. b) ZVO žalovaný zastaví konanie o preskúmanie úkonov kontrolovaného teda, ak námietky boli doručené po lehote podľa § 170 ods. 4 alebo ak námietky neboli doručené v podobe podľa § 170 ods. 4. Žalovaný ďalej uviedol, že odkaz na ustanovenie § 170 ods. 4 ZVO je zrejmom legislatívnou chybou zákonodarcu, keďže § 170 ods. 4 ZVO neupravuje podobu doručovania námietok. Podobu doručovania námietok upravuje § 170 ods. 8 ZVO, a preto je zřejmé, že úmyslom zákonodarcu bolo odkázať adresátov právnej normy práve na ustanovenie § 170 ods. 8 ZVO. V tejto súvislosti odkázal žalobcu aj na bod 62 Vládneho návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 343/2015 Z. z. a ktorým sa mení zákon č. 95/2019 Z. z. a dôvodovú správu k predmetnému návrhu zákona časť „K bodu 62“, dostupné na webovom sídle Národnej rady Slovenskej republiky. V dôsledku nedoručenia námietok kontrolovanému v podobe podľa § 170 ods. 8 písm. a) ZVO (námietky boli doručené kontrolovanému len prostredníctvom ÚPVS) neboli pre konanie o preskúmanie úkonov kontrolovaného na základe námietok zo strany žalobcu splnené všetky zákonné predpoklady, čím nastala neodstrániteľná prekážka brániaca rozhodovaniu v konaní o preskúmaní úkonov kontrolovaného a súčasne kontrolovaný naplnil skutkovú podstatu pre vydanie rozhodnutia o zastavení konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného podľa § 174 ods. 1 písm. b) ZVO.

II. Správna žaloba

6. Žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 15.05.2020 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktoré žiadal zrušiť a vec vrátiť správcovi dane na ďalšie konanie. Žalobné body vymedzil nasledovne:

A. Doručovanie námietok v procese verejného obstarávania bolo realizované v súlade s osobitným právnym predpisom, a preto napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 191 ods. 1 písm. c/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“)] a zároveň napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a/alebo pre nedostatok dôvodov, pričom sa napadnuté rozhodnutie opiera o nedostatočné odôvodnenie (§ 191 ods. 1 písm. d/ SSP);

B. Neexistuje dôvod na rozhodnutie o zastavení konania tak, ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí. Napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 191 ods. 1 písm. c/ SSP); a zároveň sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a/alebo pre nedostatok dôvodov, pričom sa napadnuté rozhodnutie opiera o nedostatočné odôvodnenie (§ 191 ods. 1 písm. d/ SSP). Napadnuté rozhodnutie tiež bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu (§ 191 ods. 1 písm. a/ SSP);

C. Správny orgán porušil zásadu zákazu prílišného formalizmu pri posudzovaní doručenia námietok, čím došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej (§ 191 ods. 1 písm. g/ SSP) a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 191 ods. 1 písm. c/ SSP). Rovnako skutkový stav, ktorý vzal správny orgán za základ napadnutého rozhodnutia, je v rozpore s administratívnym spisom a nemá v ňom oporu (§ 191 ods. 1 písm. f/ SSP).

D. Správny orgán nevyzval žalovaného na preukázanie doručenia námietok v súlade s ust. § 170 ods. 8 písm. a) ZVO, teda skutkový stav, ktorý vzal správny orgán za základ napadnutého rozhodnutia, je v rozpore s administratívnym spisom a nemá v ňom oporu (§ 191 ods. 1 písm. f/ SSP).

7. Podľa žalobcu žalovaný nesprávne a tým aj nezákonne neaplikoval právne predpisy upravujúce problematiku elektronického doručovania a komunikácie vo verejnej správe. Námietky boli podané a doručené v lehote a spôsobom podľa § 170 ods. 4 ZVO a v súlade so zákonom o e-Governmente. Poukázal na ust. § 25 ods. 1 zákona o e-Governmente, podľa ktorého, ak osobitný predpis (ZVO) ukladá povinnosť doručiť podanie (námietky) je táto povinnosť splnená podaním elektronického podania alebo doručením elektronického podania, ktoré je autorizované za podmienok podľa § 23 ods. 1 zákona o e-Governmente. Ustanovenie § 25 ods. 1 zákona o e-Governmente považuje žalobca za lex specialis voči úprave týkajúcej sa doručovania námietok obsiahnutej v ZVO. Argumentácia uvedená v napadnutom rozhodnutí o potrebe doručovania podľa § 170 ods. 8 ZVO, ktoré by malo mať prednosť pred možnosťou doručovania podľa zákona o e-Governmente je vylúčená v dôsledku ustanovenia § 31 ods. 2 zákona o e-Governmente, podľa ktorého sa ustanovenia o elektronickom doručovaní nepoužijú a doručovanie sa spravuje ustanoveniami o doručovaní podľa osobitných predpisov iba v dvoch prípadoch. Po prvé, ak osobitný predpis ustanovuje, že sa doručuje výlučne v listinnej podobe. Po druhé, ak sa doručuje osobám vo výkone trestu odňatia slobody, vo väzbe, osobám umiestneným v zariadeniach pre výkon ústavnej starostlivosti a ochrany výchovy alebo tomu, kto požíva diplomatické výsady a imunity, ak

orgán verejnej moci vie, že doručuje takej osobe. Ani jedna z týchto dvoch výnimiek § 31 ods. 2 zákona o e-Governmente neuvádza doručovanie podľa § 170 ods. 8 ZVO, a preto sa na doručovanie orgánom verejnej moci podľa ZVO aplikuje zákon o e-Governmente, a to konkrétne, okrem iných, aj jeho ustanovenie § 25 ods. 1. Doručenie námietok iným spôsobom, tak ako tvrdil žalovaný, by v tomto prípade, pri aplikácii ustanovenia § 31 ods. 2 zákona o e-Governmente malo za následok nesprávny postup zo strany žalobcu a nesúlad s relevantnými predpismi v oblasti elektronického doručovania, ktoré je vo vzťahu k ZVO v pozícii lex specialis.

8. Žalobca uviedol, že v zmysle zákona o e-Governmente sa elektronické doručovanie prostredníctvom ÚPVS, ako ústredného informačného systému, a doručovanie prostredníctvom špecializovaného informačného systému, musí posudzovať totožne. Voľbu, či budú námietky podané prostredníctvom ÚPVS, prípadne prostredníctvom špecializovaného informačného systému, mal právo podľa § 25 ods. 1 zákona o e-Governmente urobiť jedine žalobca. Komunikačné rozhranie JOSEPHINE, používané kontrolovaným, navyše nespĺňalo definičné znaky špecializovaného portálu v zmysle § 5 ods. 3 zákona o e-Governmente. Portál JOSEPHINE neslúžil na elektronickú úradnú komunikáciu (primárne slúžil na predkladanie ponúk do verejného obstarávania) a jeho zriaďovateľom nebol orgán verejnej moci. Systém JOSEPHINE nie je upravený (na rozdiel od ÚPVS alebo špecializovaných informačných systémov) žiadnym právnym predpisom, preto nebolo možné určiť, v akých formátoch a akým spôsobom bolo prostredníctvom neho možné predkladať elektronické dokumenty a taktiež neboli známe ďalšie podmienky, vzťahujúce sa na elektronickú komunikáciu prostredníctvom neho.

9. Žalobca poukázal na to, že jeho právny zástupca, ako podávateľ námietok, bol povinný preukázať oprávnenie konať za žalobcu v zmysle § 170 ods. 1 písm. a) ZVO prostredníctvom originálneho splnomocnenia. Originálna podoba splnomocnenia v elektronickej forme mohla byť zabezpečená jedine vykonaním zaručenej elektronickej konverzie. Komunikačné rozhranie (systém JOSEPHINE) pritom neumožňovalo doručenie splnomocnenia v originálnej podobe. Originálna podoba doručenia je zachovaná výlučne vtedy, ak je doručenie realizované prostredníctvom ÚPVS a/alebo iného špecializovaného informačného systému. Jedinú zákonnú formu, prostredníctvom ktorej mohol žalobca platne doručiť splnomocnenie v elektronickej forme, bolo možné v predmetnom prípade dosiahnuť výlučne prostredníctvom funkcionality ÚPVS. Nepredloženie originálu splnomocnenia by znamenalo podanie námietok neoprávnenou osobou, čo by zakladalo dôvod na zastavenie konania v zmysle § 174 ods. 1 písm. a) ZVO. V takomto prípade by žalobca nemohol splniť povinnosť doručiť elektronické podanie žalovanému a kontrolovanému v súlade so zákonom o e-Governmente.

10. Ďalej žalobca upozornil na to, že kontrolovaný a žalovaný mali v zmysle aplikovateľných základných zásad správneho konania povinnosť viesť spisový materiál v totožnej podobe. Ak by doručil námietky vo forme elektronického originálu len žalovanému (prostredníctvom ÚPVS), pričom kontrolovaný by obdržal ich neoriginálne znenie (scan) zaslaný prostredníctvom komunikačného rozhrania JOSEPHINE, nastal by rozpor medzi spisovým materiálom vedeným žalovaným a kontrolovaným, a to z dôvodu, že elektronická

verzia dokumentu vyhotovená a doručená prostredníctvom ÚPVS nie je považovaná za rovnocennú s elektronickou verzou, vyhotovenou v podobe scanu a zaslaná prostredníctvom komunikačného rozhrania.

11. Žalobca namietal, že žalovaný sa s jeho vyššie uvedenými argumentami a námietkami, nijakým spôsobom nevysporiadal, ale len opakovane odkazoval na svoje predošlé rozhodnutia, ktoré boli od predmetného prípadu skutkovo, vecne a právne odlišné, čím spôsobil, že napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré predchádzalo vydaniu bolo nepreskúmateľné, arbitrárne, zmätočné a teda nezákonné.

12. K ďalšiemu bodu žaloby žalobca uviedol, že dôvody na zastavenie konania sú v ZVO uvedené taxatívne, preto bol žalovaný takto uvedenými dôvodmi viazaný, a nebol oprávnený tieto dôvody dopĺňať alebo rozširovať. Napadnuté rozhodnutie mohlo byť vydané výlučne na základe naplnenia niektorého z taxatívne uvedených dôvodov pre zastavenie konania v zmysle konkrétneho písmena § 174 ods. 1 ZVO. Žalovaný predmetné konanie zastavil z dôvodu údajného nesplnenia podmienky § 170 ods. 8 ZVO. Nesplnenie podmienky uvedenej v predmetnom ustanovení ZVO však nepredstavovalo dôvod na zastavenie konania v zmysle § 174 ods. 1 ZVO, t. j. ZVO neumožňovalo zastaviť konanie v prípade nedodržania uvedeného ustanovenia § 170 ods. 8 ZVO, týkajúceho sa formy doručovania. Keby zákonodarca chcel výslovne uviesť, že dôvodom pre zastavenie správneho konania pred žalovaným v rámci konania o námietkach má byť tá skutočnosť, že námietky neboli doručené kontrolovanému spôsobom stanoveným v § 170 ods. 8 ZVO, tak by to bol býval výslovne uviedol do ustanovenia 174 ods. 1 písm. f) ZVO. Nakoľko však toto ustanovenie hovorí, že „*Úrad zastaví rozhodnutím konanie o preskúmvanie úkonov kontrolovaného, ak námietky neboli doručené kontrolovanému*“, bolo možné dospieť iba k tomu záveru, že zákonodarcovi stačilo akékoľvek doručenie námietok kontrolovanému. Akýkoľvek iný výklad by šiel nad rámec gramatického výkladu znenia § 174 ods. 1 písm. b) ZVO. Dôvod na zastavenie konania v zmysle § 174 ods. 1 písm. b) ZVO preto nebol daný. Žalovaný tendenčne a bez akéhokoľvek právneho základu stotožnil možnosť zastavenia konania v zmysle § 174 ods. 1 písm. b) ZVO s podmienkou podľa § 170 ods. 8 ZVO. V nadväznosti na § 47 ods. 2 a 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) vyplýva, že žalovaný v texte napadnutého rozhodnutia (časť výroku a odôvodnenie) odkázal na ustanovenie právneho predpisu, ktoré nebolo porušené (v zmysle § 174 ods. 1 písm. b) ZVO bolo týmto ustanovením § 170 ods. 4 ZVO). K zastaveniu konania a súvzťažne na to aj k vydaniu napadnutého rozhodnutia preto nebol daný legislatívny základ.

13. Žalobca poukázal na znenie vládneho návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa ZVO a ktorým sa mení zákon č. 95/2019 Z. z. o informačných technológiách vo verejnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov, číslo parlamentnej tlače: 1615 (ďalej len „vládny návrh“), kde v bode 62 je uvedené: „*V § 174 ods. 1 písm. b) sa slová „podobe podľa § 170 ods. 4“ nahrádzajú slovami „podľa § 170 ods. 8 .“*“ Slovné spojenie „*v podobe*“ bolo v predmetnom bode 62 vládneho návrhu zmenené slovom „*podľa*“. Podľa žalobcu má táto zmena imanentný vplyv na doterajšie posudzovanie znenia vtedy platného a účinného

ustanovenia § 174 ods. 1 ZVO. Na základe uvedeného je preto potrebné chápať iniciatívu zákonodarcu zmeniť právny stav prostredníctvom rozšírenia dôvodov, na základe ktorých môže ÚVO konanie v zmysle § 174 ods. 1 ZVO zastaviť. Navrhovaná zmena pritom nebola len gramatická, resp. formálna (zmena odkazu z pôvodného § 170 ods. 4 ZVO na § 170 ods. 8 ZVO), ale má hlbší, sémanticko-logický charakter. Keďže vládny návrh nenadobudol status právneho predpisu, teda ani platnosť a účinnosť, žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia preukázateľne odkazoval na akt, ktorý nemal postavenie právneho predpisu, a preto rozhodnutie žalovaného o zastavení konania s odkazom na neplatný a neúčinný vládny návrh treba považovať za nulitný správny akt, na ktorý nemohol žalovaný ani odvolávať, resp. ho použiť na podporu svojich tvrdení pri odôvodňovaní akéhokoľvek svojho rozhodnutia. Žalovaný sa argumentáciou, týkajúcou sa „rozširovania dôvodov na zastavenie konania“ nijako nevysporiadal.

14. Žalobca nesúhlasil ani s výkladom ustanovenia § 174 ods. 1 ZVO, uvádzaným žalovaným, ktorý cielene a bez opory v ZVO prispôboval znenie vyššie uvedeného ustanovenia, aby mohol dôvody na zastavenie konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného rozšíriť aj o ustanovenie § 170 ods. 8 ZVO. Žalovaný bol pri vydávaní napadnutého rozhodnutia prísne viazaný doslovným znením ZVO, v zmysle ktorého zastaví konanie v prípade, ak (i) námietky neboli doručené ÚVO v lehote 10 dní, prípadne (ii) námietky neboli doručené kontrolovanému v lehote 10 dní. Žiadna z týchto podmienok (i) a (ii) však splnená nebola. Z uvedeného dôvodu žalovaný nebol oprávnený predmetné konanie zastaviť. Aj keby bolo možné pripustiť iný výklad dotknutých ustanovení ZVO (čo však žalobca v plnom rozsahu rozporuje), mal žalovaný povinnosť prikloniť sa k tomu z výkladov, ktorý by zabezpečil plnohodnotnejšiu realizáciu ústavou garantovaných práv fyzických alebo právnických osôb (nález ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 1/02 z 26.09.2002). V predmetnom prípade malo byť predmetné ustanovenie ZVO vykladané v súlade s gramatickým, sémantickým a teleologickým výkladom. Účelom ZVO je umožniť elektronické doručovanie podaní čo najširšiemu okruhu subjektov, čo je zabezpečené prostredníctvom využitia funkcionality ÚPVS.

15. Kontrolovaný mal možnosť oboznámiť sa s obsahom námietok bezprostredne už po ich odoslaní žalobcom. Kontrolovaný, rovnako ako žalovaný, námietky preukázateľne prijal do svojej elektronickej schránky dňa 16.03.2020. V nadväznosti na faktickosť oboznámenia sa kontrolovaného s obsahom námietok bolo zdôvodňovanie zastavenia konania pre údajné nedodržanie formy doručenia (ktorú ZVO ani nevyžaduje), prílišne formalistické a v rozpore s ústavnými princípmi spravodlivého procesu (nález ÚS SR sp.zn. IV. ÚS 1/02 z 26.09.2002). Faktickým vylúčením žalobcu z verejného obstarávania prostredníctvom zastavenia konania o preskúmaní úkonov kontrolovaného výlučne na podklade „eventuálnej“ interpretácie, bolo vážne zasiahnuté do subjektívnych práv žalobcu. V tejto súvislosti žalobca odkázal na judikatúru ústavného súdu a najvyššieho súdu odmietajúcu prílišný formalizmus pri interpretácii správnych predpisov (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 155/2017 z 31. augusta 2017, sp. zn. IV. ÚS 318/2018 zo dňa 13.09.2018, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžk/39/2017 zo dňa 30. mája 2018).

16. Pokiaľ dotknuté právne predpisy umožňujú dvojaký výklad, a to jeden ústavne konformný a druhý ústavne non-konformný, voľba doručenia námietok prostredníctvom ÚPVS (ak sa tým splní duch a zmysel úpravy uvedenej v § 174 ods. 1 ZVO, že námietky musia byť doručené v lehote kontrolovanému) nemohla byť daná žalobcovi na ťarchu, ak žalobca doručil námietky kontrolovanému v zákonnej lehote prostredníctvom systému ÚPVS. Tvrdenie, že námietky neboli kontrolovanému doručené, bolo v rozpore s administratívnym spisom a nemalo v ňom oporu.

17. Žalovaný v bode 10 napadnutého rozhodnutia tvrdil, že vo výzve vyzval žalobcu na preukázanie doručenia námietok kontrolovanému v súlade s § 170 ods. 8 písm. a) ZVO. Táto skutočnosť, o ktorú žalovaný opieral napadnuté rozhodnutie, však nebola pravdivá. Žalovaný vo výzve požiadal žalobcu, aby mu doručil informácie o tom, v akej podobe a v akej lehote boli námietky kontrolovanému doručené. Nie však explicitne informácie o doručení podľa § 170 ods. 8 písm. a) ZVO. Žalovaný vychádzal v tejto súvislosti zo skutočnosti, ktorá bola v rozpore s administratívnym spisom a nemala v ňom oporu.

III. Vyjadrenie žalovaného

18. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním zo dňa 16.05.2016 a žiadal ju ako nedôvodnú zamietnuť. Po zhrnutí skutkového stavu žalovaný uviedol, že meritum sporovej právnej veci je ustálenie otázky, či námietky doručené kontrolovanému v elektronickej podobe prostredníctvom ÚPVS boli relevantné pre preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a žalovaný sa nimi mal zaoberať.

19. Žalovaný uviedol, že sa prioritizuje doručovanie námietok v elektronickej podobe funkcionalitou informačného systému, prostredníctvom ktorého sa verejné obstarávanie realizuje, ak tento informačný systém doručenie námietok umožňoval. V listinnej podobe sa námietky doručujú, ak informačný systém, prostredníctvom ktorého sa verejné obstarávanie realizuje, doručovanie námietok neumožňoval alebo sa verejné obstarávanie, ktorého sa námietky týkajú, vôbec nerealizovalo funkcionalitou informačného systému. V danom prípade právna norma konkretizovala, že v prípade, ak sú splnené podmienky na doručenie námietok v elektronickej podobe kontrolovanému (t. j. neuplatňuje sa ustanovenie § 170 ods. 8 písm. a/ bod 2 ZVO), bol žalobca povinný námietky podať funkcionalitou informačného systému, prostredníctvom ktorého sa verejné obstarávanie realizovalo. Uvedená právna úprava predstavuje kogentnú právnu normu, od ktorej sa nebolo možné odchýliť. Žalovaný ďalej poukázal na znenie bodu 20.2 súťažných podkladov k predmetnému postupu zadávania zákazky a tiež na znenie bodu 20.8 súťažných podkladov k predmetnému postupu zadávania zákazky (viď bod 4 odôvodnenia tohto rozsudku).

20. Žalovaný dodal, že žalobca prostredníctvom informačného systému JOSEPHINE predložil dňa 21.01.2020 ponuku a zároveň prostredníctvom elektronického systému JOSEPHINE komunikoval s kontrolovaným v súvislosti s vysvetľovaním predložených dokladov vo verejnej súťaži, keď prostredníctvom systému JOSEPHINE mu bola doručená žiadosť kontrolovaného, na ktorú žalobca odpovedal kontrolovanému prostredníctvom tohto

systému. Kontrolovaný v súťažných podkladoch jednoznačne deklaroval funkcionality informačného systému JOSEPHINE pre doručenie námietok, keď uviedol, že podania a dokumenty súvisiace s uplatnením revízných postupov (t. j. preskúmanie úkonov kontrolovaného na základe námietok) sú medzi verejným obstarávateľom, resp. uchádzačmi doručované elektronicky prostredníctvom komunikačného rozhrania JOSEPHINE.

21. Žalovaný zároveň doplnil, že skutočnosť, či informačný systém JOSEPHINE disponuje funkcionalitou pre doručovanie námietok, overoval už v predchádzajúcom konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného. V tejto súvislosti poukázal na svoje rozhodnutie č. 9577-6000/2019 zo dňa 18.07.2019 v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného na základe námietok, týkajúce sa verejného obstarávania, ktoré sa realizovalo prostredníctvom informačného systému JOSEPHINE, v ktorom bol uvedený dopyt prevádzkovateľovi systému JOSEPHINE (viď bod 4 odôvodnenia tohto rozsudku).

22. Z vyššie uvedených skutočností vyplývalo, že žalobca mal vedomosť o informačnom systéme prostredníctvom, ktorého sa verejná súťaž realizovala, a zároveň, vyplývajúc zo súťažných podkladov, bol informovaný o disponibilite elektronického doručovania prostredníctvom elektronického systému JOSEPHINE pri uplatnení revízných postupov (námietok) medzi kontrolovaným a žalobcom. V kontexte ustanovenia § 170 ods. 8 písm. a) ZVO, bol žalobca pri uplatnení revízných postupov v predmetnej verejnej súťaži povinný námietky doručiť kontrolovanému v elektronickej podobe prostredníctvom systému JOSEPHINE.

23. Žalovaný nesúhlasil, že dorúčením námietok kontrolovanému na základe aplikácie § 25 ods. 1 zákona o e-Governmente došlo k riadnemu a zákonnému doručeniu námietok v zmysle ZVO, nakoľko predmetné ustanovenie je v pozícii *lex specialis* voči úprave týkajúcej sa doručovania námietok v ZVO. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na § 29 ods. 1 zákona o e-Governmente, v ktorom je v druhej vete uvedené, že elektronické doručovanie elektronického podania a elektronického úradného dokumentu sa vykoná spôsobom podľa tohto zákona, ak osobitné predpisy pri spôsobe doručovania elektronickými prostriedkami neustanovujú inak, ustanovenie prvej vety tým nie je dotknuté. Ustanovenie § 170 ods. 8 ZVO obsahuje osobitnú úpravu doručovania námietok kontrolovanému, a teda ustanovenie § 29 ods. 1 zákona o e-Governmente elektronické doručovanie v zmysle zákona o e-Governmente kontrolovanému vylučuje. Žalobca účelovo opomína ustanovenie § 29 ods. 1 zákona o e-Governmente, ale svoj postup pri doručovaní námietok kontrolovanému zdôvodňuje poukázaním na ustanovenie § 31 ods. 2 zákona o e-Governmente, ktoré sa však v tomto prípade na skutkový stav nevzťahuje.

24. Žalovaný nesúhlasil s analýzou žalobcu o tom, že informačný systém JOSEPHINE nie je možné považovať za špecializovaný informačný systém v zmysle definície podľa § 5 ods. 3 zákona o e-Governmente. Túto skutočnosť považoval za irelevantnú, keďže ustanovenia pre elektronické doručovanie v zmysle zákona o e-Governmente sa na doručenie námietok kontrolovanému nevzťahujú.

25. V súvislosti s tvrdením žalobcu o rozpore medzi spisovým materiálom vedeným žalovaným a kontrolovaným poukázal žalovaný na ustanovenie § 185 ods. 1 ZVO, v zmysle ktorého sa všeobecný predpis o správnom konaní nevzťahuje na konania podľa tohto zákona, okrem konania podľa § 151, § 154, § 156 ods. 6, § 158 ods. 2 prvej vety, § 182 a o proteste prokurátora. Zároveň doplnil, že ustanovenie § 170 ods. 8 ZVO legalizuje aj tú skutočnosť, keď sú námietky doručené v inej podobe kontrolovanému a žalovanému. Žalovaný nesúhlasil ani s argumentom žalobcu, že splnomocnenie právneho zástupcu žalobcu mohlo byť doručené výlučne prostredníctvom funkcionality ÚPVS.

26. Žalovaný mal za to, že napadnuté rozhodnutie, ktorým zastavil konanie o preskúmanie úkonov kontrolovaného na základe námietok žalobcu podľa § 174 ods. 1 písm. b) ZVO, vychádzalo zo správneho vyhodnotenia skutkového stavu, keďže žalobca nedoručil námietky kontrolovanému v elektronickej podobe funkcionality informačného systému, prostredníctvom ktorého sa verejné obstarávanie realizovalo, napriek skutočnosti, že tento informačný systém doručenie námietok umožňoval, ale doručil námietky kontrolovanému v rozpore s ustanovením § 170 ods. 8 písm. a) ZVO prostredníctvom ÚPVS.

27. Argument žalobcu, že zákon o verejnom obstarávaní neumožňoval zastaviť konanie o preskúmanie úkonov kontrolovaného na základe námietok pre nedodržanie formy doručenia námietok, podľa žalovaného neobstojí s poukazom na ustanovenie § 174 ods. 1 písm. b) ZVO, ktoré definuje dva dôvody na zastavenie konania, a to nedodržanie lehoty, v ktorej bol žalobca povinný doručiť námietku, a nedodržanie podoby doručenia námietky v zmysle ZVO. Napriek skutočnosti, že ustanovenie § 174 ods. 1 písm. b) ZVO priamo neobsahuje odkaz na ustanovenie § 170 ods. 8 ZVO, z logického výkladu predmetného ustanovenia je zrejmé, že doručenie námietok v podobe, ktorá je v rozpore s ustanovením § 170 ods. 8 ZVO, má za následok zastavenie konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného na základe námietok. Jedine ustanovenie § 170 ods. 8 ZVO upravuje podobu doručenia námietok žalovanému a kontrolovanému.

28. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu o prílišnom formalizme pri posudzovaní doručenia námietok kontrolovanému žalovaný opätovne poukázal na znenie ustanovenia § 170 ods. 8 ZVO, z ktorého je zrejmý záujem pre dodržanie formy doručenia námietok kontrolovanému ako aj žalovanému, keď rozlišuje podobu doručenia samostatne pre kontrolovaného a samostatne pre žalovaného, a zároveň nedodržanie podoby doručenia námietok kontrolovanému a/alebo žalovanému zakladá dôvod na zastavenie konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného na základe námietok.

29. Žalovaný mal za to, že ak by zákonodarca uvažoval o možnosti doručiť námietky v elektronickej podobe v zmysle zákona o e-Governmente kontrolovanému, pristúpil by k rovnakej úprave ako pri doručení námietok žalovanému podľa § 170 ods. 8 písm. b) ZVO, v ktorom je explicitne uvedený odkaz na zákon o e-Governmente. V rámci procesu verejného obstarávania na strane kontrolovaného, nie vždy vystupujú orgány verejnej moci, ale aj

osoby, ktoré nie sú povinné postupovať podľa ustanovení v zmysle zákona o e-Governmente. Žalovaný nepovažoval za rozhodujúcu skutočnosť, že kontrolovaný sa s obsahom námietok oboznámil.

30. K namietanému rozporu tvrdenia, že žalovaný nevyzval žalobcu na preukázanie doručenia námietok kontrolovanému v súlade s 170 ods. 8 písm. a) ZVO žalovaný poukázal, že v liste č. 5709-6000/2020 „Výzva na preukázanie doručenia námietok kontrolovanému“ z 24.03.2020, ktorý bol právnomu zástupcovi žalobcu doručený dňa 27.03.2020 okrem iného uviedol ustanovenie § 170 ods. 8 písm. a) ZVO spolu s krátkym skutkovým stavom, z ktorého vyplývalo, že preskúmaním dokumentácie k verejnej súťaži prihlásením sa do elektronického systému JOSEPHINE, prostredníctvom ktorého sa verejné obstarávanie realizovalo, nemal žalovaný za preukázané, že námietky boli kontrolovanému doručené v elektronickej podobe funkcionalitou informačného systému JOSEPHINE podľa § 170 ods. 8 písm. a) ZVO. Zároveň žalovaný predmetným listom vyzval žalobcu, aby do troch pracovných dní odo dňa doručenia tohto listu doručil žalovanému informácie o tom, v akej podobe a v akej lehote boli námietky kontrolovanému doručené, spolu s dôkazmi preukazujúcimi dátum a podobu doručenia námietok kontrolovanému. Z výzvy na preukázanie doručenia námietok bolo jednoznačne zrejmé, akých informácií sa žalovaný dopytoval. Žalovaný tak konštatovanie uvedené v bode 10. napadnutého rozhodnutia považoval za pravdivé a súladné so skutkovým stavom, na základe ktorého bolo vydané napadnuté rozhodnutie.

IV. Vyjadrenie ďalšieho účastníka konania

31. K žalobe sa vyjadril písomným podaním zo dňa 16.07.2020 ďalší účastník konania a navrhol ju zamietnuť. Nesúhlasil s názorom žalobcu, že mu ako kontrolovanému doručil v posudzovanom verejnom obstarávaní námietky v lehote podľa § 170 ods. 4 ZVO a riadne. Mal za to, že z ust. § 170 ods. 8 písm. a) ZVO nesporne a jednoznačne vyplýva, že kontrolovanému sa námietky doručujú v elektronickej podobe funkcionalitou informačného systému, prostredníctvom ktorého sa verejné obstarávanie realizovalo (t. j. systém JOSEPHINE), za predpokladu, že tento informačný systém doručenie námietok umožňoval, resp. v listinnej podobe, ak informačný systém doručenie námietok neumožňuje, alebo ak sa verejné obstarávanie, ktorého sa námietky týkali, nerealizovalo funkcionalitou informačného systému. V danom prípade sa posudzované verejné obstarávanie realizovalo funkcionalitou informačného systému, ktorý umožňoval žalobcovi doručovanie námietok kontrolovanému. Rovnako ako žalovaný poukázal na časť IV súťažných podkladov, bod 20.2 a bod 20.8, z ktorých je zrejmé, že verejný obstarávateľ/kontrolovaný deklaroval záväzný spôsob komunikácie vyplývajúci zo ZVO. Považoval za nesporné, že bolo povinnosťou žalobcu podať námietky kontrolovanému výlučne prostredníctvom systému JOSEPHINE a opačný názor žalobcu (doručovanie námietok prostredníctvom ÚPVS) by bol obchádzaním ustanovení ZVO.

32. K ostatným častiam žaloby sa nevyjadril z dôvodu, že v nich žalobca napádal výlučne postup žalovaného.

V. Replika žalobcu

33. Žalobca v replike zo dňa 04.08.2020 reagujúc na vyjadrenie žalovaného a ďalšieho účastníka konania zotrval na žalobných námietkach. Zopakoval svoju argumentáciu k aplikácii ustanovení zákona o e-Governmente a uviedol, že sa žalovaný mylí, ak nepovažuje za relevantné, či systém JOSEPHINE spĺňa zákonné kritéria špecializovaného portálu. Žalobca zdôraznil, že systém JOSEPHINE neslúži na elektronickú úradnú komunikáciu, zriaďovateľom nie je orgán verejnej moci a nie je ani upravený žiadnym právnym predpisom, preto nie je možné určiť, v akých formátoch a akým spôsobom je prostredníctvom neho možné predkladať elektronické dokumenty.

34. Skutočnosť, že na konanie podľa ZVO sa nevzťahuje správny poriadok, podľa žalobcu neznamena priestor pre ľubovôľu žalovaného a aj v takýchto prípadoch je potrebné dodržiavať základné princípy správneho konania, resp. princíp dobrej verejnej správy. Trval na tom, že ak by doručil námietky prostredníctvom systému JOSEPHINE a nie cez ÚPVS, nastal by rozpor so základnou zásadou viesť spisový materiál v totožnej podobe.

35. Žalobca trval aj na nemožnosti rozširovania dôvodov na zastavenie konania podľa § 174 ods. 1 ZVO. Pri výklade právnych noriem je potrebné podľa neho vychádzať z konceptu konzistentného, jednoznačného a úplného racionálneho zákonodarcu. Argumenty žalovaného o legislatívnej chybe žalobca neakceptuje. Nie je mu zrejmé, akú logickú metódu žalovaný použil, ak dospel k záveru, že nedoručenie námietok spôsobom podľa § 170 ods. 8 ZVO je dôvodom na zastavenie konania podľa § 174 ods. 1 ZVO. Žalobca tiež nepovažoval za relevantné tvrdenie, že nie každý verejný obstarávateľ je orgánom verejnej moci, keďže v danom prípade je kontrolovaný orgánom verejnej moci.

36. V doplnení k replike zo dňa 07.09.2020 žalobca poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn.: IV. ÚS 25/2020 zo dňa 01.04.2020, ktorý sa týkal doručenia formuláru prihlášky pohľadávky do reštrukturalizácie prostredníctvom portálu slovensko.sk do elektronickej schránky správcu a v ktorom ústavný súd vyslovil záver, že orgány verejnej moci sú povinné akceptovať komunikáciu prostredníctvom portálu slovensko.sk.

VI. Konanie pred Krajským súdom v Bratislave a konanie pred Najvyšším správnym súdom Slovenskej republiky

37. Krajský súd v Bratislave na pojednávaní dňa 01.07.2021 rozsudkom č. k. 6S/122/2020 - 132 zo dňa 1 júla 2021 zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozsudku uviedol, že námietka žalobcu o tom, že v danom prípade sa malo pri doručení námietok žalobcu proti jeho vylúčeniu z verejného obstarávania postupovať podľa zákona o e-Governmente (§ 25 ods. 1), ktorý je v pozícii zákona lex specialis voči úprave o doručovaní námietok podľa ZVO neobstojí, nakoľko ZVO ako osobitný zákon predpokladá špecifickú formu doručovania námietok pri verejnom obstarávaní, a to v zmysle ust. § 170 ods. 8. ZVO. V danom prípade použitie úpravy pri doručovaní podľa ustanovení ZVO má vždy prednosť pred použitím postupu podľa zákona o e-Governmente, čo

jednoznačne vyplýva z ust. § 29 ods. 1 zákona o e-Gouvermente. Preto mal v danej veci žalobca pri doručovaní námietok žalovanému, ako aj účastníkovi konania postupovať a svoje námietky kontrolovanému doručiť výlučne prostredníctvom komunikačného systému JOSEPHINE a nie prostredníctvom ÚPVS. Podľa krajského súdu je možné elektronický komunikačný systém JOSEPHINE pokladať za špecializovaný informačný systém slúžiaci aj na elektronickú úradnú komunikáciu a nielen na predkladanie ponúk vo vyhlásenom verejnom obstarávaní, čo vyplýva aj zo súťažných podkladov vydaných k predmetnému verejnému obstarávaniu. V prípade, ak systém JOSEPHINE neumožňoval riadne doručenie originálnej podoby plnomocenstva právneho zástupcu žalobcu žalovanému, tak žalobca mohol iba tento doklad (plnú moc) doručiť žalovanému prostredníctvom ÚPVS, čím by zároveň bola aj zachovaná povinnosť vedenia spisového materiálu žalovaným a kontrolovaným verejným obstarávateľom v totožnej podobe. Vysporiadanie sa s touto námietkou bolo podľa krajského súdu v napadnutom rozhodnutí zrealizované v dostatočnom rozsahu a obsahu a bol logicky vysvetlený postoj žalovaného.

38. K námietke neexistencie dôvodu na zastavenie konania krajský súd uviedol, že v danom ustanovení (§ 174 ods. 1 ZVO) ide o zrejmu nesprávnosť pri odkaze na § 170 ods. 4 a namiesto tohto ustanovenia malo byť správne uvedené § 170 ods. 8 ZVO, ktoré ako jediné ustanovenie v ZVO obsahuje úpravu formy doručovania námietok kontrolovanému. V tomto smere dal za pravdu žalovanému, že pri ust. § 174 ods. 1 písm. b) ZVO zákonodarca celkom zrejme chcel ustanoviť dôvod pre zastavenie konania o námietkach aj v prípade nedodržania formy podania námietok, či už kontrolovanému alebo ÚVO.

39. Za relevantnú však krajský súd považoval žalobcom vznesenú námietku porušenia zákazu prílišného formalizmu pri posudzovaní doručovania námietok a poukázal na základný cieľ ZVO, ktorým je zefektívniť nakladanie s finančnými prostriedkami pri obstarávaní tovarov a služieb (v danom prípade štátu - Ministerstvo financií SR) a za tým účelom zabezpečiť rovnocenné a nediskriminujúce podmienky súťaže pre všetkých zúčastnených uchádzačov. Vychádzal z toho, že v konaní o námietkach je prvoradým účelom bezpochyby to, aby v prípade, ak účastník verejného obstarávania podá námietky proti svojmu vylúčeniu z verejného obstarávania, sa tieto námietky v zákonnej lehote dostali do dispozičnej sféry dotknutým subjektom (kontrolovaný a ÚVO) a aby sa potom kontrolovaný mal možnosť k nim riadne vyjadriť. Celé konanie upravené ZVO je prísne formalistické a s nedodržaním viacerých kogentných procesných ustanovení upravujúcich postup v konaní je ako následok spojené zastavenie konania. Prílišný formalizmus však v danej veci podľa krajského súdu nebol namieste, nakoľko sa ním zjavne potláča základný účel konania o námietkach, kedy napriek tomu, že tieto boli v zákonnej lehote doručené kontrolovanému, žalovaný namiesto ich meritórneho prejednávania konanie o nich zastavil, dôvodiac nedodržaním formy ich doručenia. Postup, ktorý v danej veci zvolil žalovaný celkom zjavne odporuje účelu ZVO a žalovaný namiesto gramatického výkladu zákona mal zvoliť výklad, ktorý by vychádzal z účelu zákona. Teleologickým výkladom je možné dospieť k záveru, že základný účel - doručenie námietok kontrolovanému v zákonnej lehote bol postupom žalobcu v administratívnom konaní naplnený. Prísna viazanosť doslovným znením príslušného ustanovenia ZVO nie je v tomto prípade namieste a žalovaný mal zvoliť výklad, ktorý by

zabezpečil účinnú realizáciu práva žalobcu na prejednanie veci. Postup zvolený žalovaným viedol k zjavnej nespravodlivosti, keď napriek splneniu podstatnej podmienky - doručenia námietok v stanovenej zákonnej lehote kontrolovanému, tieto námietky meritórne neprejednal, hoci mu v tom nič nebránilo. Na základe uvedeného krajský súd prijal záver, že žalovaným zvolený postup bol nedôvodne formalistický a viedol k nespravodlivému záveru o zastavení konania.

40. Nakoniec krajský súd námietku nevyzvania žalobcu žalovaným v administratívnom konaní na preukázanie doručenia námietok v súlade s § 170 ods. 8 písm. a) ZVO nepovažoval za dôvodnú, s poukazom na znenie výzvy žalovaného zo dňa 24.03.2020, z ktorej je možné jednoznačne vyvodit', akú informáciu žalovaný požadoval. Žalovaný sa v tejto výzve žalobcu (jeho právneho zástupcu) dopytoval s odkazom (citovaním) na ust. § 170 ods. 8 písm. a) ZVO na skutočnosť (preukázanie), či žalobcom podané vo veci námietky boli kontrolovanému doručené v podobe v súlade s § 170 ods. 8 písm. a) ZVO.

41. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalovaný kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol Najvyšší správny súd rozsudkom sp. zn.: 3Sfk/48/2021 zo dňa 27.06.2024 tak, že zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave a vec vrátil Správnomu súdu v Bratislave na ďalšie konanie. V odôvodnení rozsudku najvyšší správny súd uviedol, že krajský súd svoje rozhodnutie založil na odmietnutí prílišného formalizmu, ktorý videl v zastavení konania o námietkach sťažovateľa pre ich nedoručenie prostredníctvom funkcionality JOSEPHINE, bez ohľadu na to, že v predchádzajúcej časti rozhodnutia uznal za základnú charakteristiku konania podľa ZVO striktnú formálnosť, v tomto prípade sa prejavujúcu požiadavkou na doručovanie prostredníctvom funkcionality systému JOSEPHINE. Argumentoval pritom požiadavkou na ústavne konformný výklad ustanovenia zákona pripúšťajúceho dvojaký výklad. Kasačný súd nemal pochybnosti o tom, že doručovanie cez ÚPVS predstavuje lex generalis upravujúci komunikáciu s orgánmi verejnej správy a ZVO a z neho vyplývajúca úprava povinnosti používania funkcionality JOSEPHINE je úprava lex specialis, koniec koncov aj žalobca takto určený spôsob komunikácie až do podania námietok rešpektoval. Nepovažoval za relevantnú argumentáciu žalobcu, ktorý tvrdil, že námietky proti vylúčeniu z verejného obstarávania zaslal prostredníctvom ÚPVS aj z toho dôvodu, že jedinou zákonnou formou, ako mohol platne doručiť originál splnomocnenia v elektronickej forme, bolo vykonanie zaručenej konverzie cez funkcionality ÚPVS a pritom nijako nereagoval na vecne podporenú argumentáciu prezentovanú žalovaným, že systém JOSEPHINE disponuje podporou bežne používaných formátov, vrátane dokumentu pdf podpísaného kvalifikovaným elektronickým podpisom. Je teda zrejmé, že žalobca si sám privodil riziko nemožnosti zohľadnenia námietok, ktoré neboli doručené predpísaným spôsobom.

42. Argumentáciu krajského súdu o nedôvodnosti zastavenia konania o námietkach, považoval kasačný súd za vedenú nejednoznačne a vnútorne rozporne, keď krajský súd vychádzal z toho, že celé konanie upravené ZVO je prísne formalistické a s nedodržaním viacerých kogentných procesných ustanovení upravujúcich postup v konaní je ako následok spojené zastavenie konania. Napriek tomu však skonštatoval, že prílišný formalizmus v danej veci nie je namieste, nakoľko sa ním zjavne potláča základný účel konania o námietkach,

kedy napriek tomu, že tieto boli v zákonnej lehote doručené kontrolovanému, namiesto ich meritórneho prejednaní, konanie o nich zastavil, dôvodiac nedodržaním formy ich doručenia. V tejto súvislosti kasačný súd uviedol, že pre rozhodovanie krajského súdu bol zrejme zásadný záver o „zjavnej nespravodlivosti“ ktorý však (zrejme) vyhodnocoval iba vo vzťahu ku skutočnosti, že žalobca námietky (aj keď nie predpísaným spôsobom) v stanovenej lehote doručil a napriek tomu ich správny orgán neprejednal, aj keď mu v tom nič nebránilo. Kasačný súd prisvedčil žalovanému, ktorý považoval takéto rozhodnutie za nepreskúmateľné, nevykonateľné a nedostatočné, nezohľadňujúce celý komplex vzťahov a dôsledkov na konanie podľa ZVO. Krajský súd sa najprv stotožnil so závermi sťažovateľa a to, že povinnosťou žalobcu bolo doručiť námietky verejnemu obstarávateľovi výlučne prostredníctvom komunikačného systému JOSEPHINE, no napriek tomu, že žalobca preukázateľne porušil predmetnú povinnosť, čo sám súd uznal, označil napadnuté rozhodnutie vydané sťažovateľom ex lege za nesprávne a prílišne formalistické.

43. Podľa kasačného súdu je z obsahu a účelu zákonnej úpravy ZVO celkom zřejmé, že cieľom ust. § 170 ods. 8 ZVO je zabrániť svojvôli v konaní účastníkov verejného obstarávania a zabezpečiť riadnu, spravodlivú, transparentnú a funkčnú hospodársku súťaž. Kasačný súd mal jednoznačne za to, že krajským súdom vytýkaný formalizmus je základným atribútom noriem verejného obstarávania, nevynímajúc právnu úpravu revízných postupov vo verejnom obstarávaní. Aj preto je potrebné zopakovať, že žalobca nemal relevantný dôvod pochybovať o spôsobe podania námietok, a to formou funkcionality informačného systému JOSEPHINE. Kasačný súd mal za to, že ust. § 170 ods. 8 písm. a) ZVO nevyvoláva pochybnosti, neistoty, nezrovnalosti, ani možnosť voľby spôsobu doručenia námietok verejnemu obstarávateľovi.

44. Kasačný súd považoval za dôležité vyjadriť sa aj k otázke, že sťažovateľ nebol oprávnený zastaviť konanie o preskúmanie úkonov kontrolovaného z dôvodu nedodržania formy doručenia námietok. V tejto súvislosti sa priklonil k postupu krajského súdu, ktorý nespochybnil možnosť zastavenia konania o námietkach, a k predmetnému uviedol, že v danom ustanovení (§ 174 ods. 1 ZVO) ide o zřejmú nesprávnosť pri odkaze na § 170 ods. 4 a namiesto tohto ustanovenia malo byť správne uvedené § 170 ods. 8 ZVO, ktoré ako jediné ustanovenie v ZVO obsahuje úpravu formy doručovania námietok kontrolovanému. Podľa kasačného súdu aj pri akceptovaní platnej právnej úpravy by pri teleologickom výklade tento záver bol udržateľný, vzhľadom na obsahový a logický súvis pojmov „v podobe podľa § 170 ods. 4“ pričom s obsahom pojmu „podoba“ námietky logicky súvisí úprava doručovania námietky podľa § 170 ods. 8 ZVO. Zřejmý nedostatok vo vymedzení právneho dôvodu zastavenia konania, ktorý v relevantnom čase bolo potrebné odstraňovať použitím výkladových pravidiel v súčasnosti bol odstránený v následnej novele ZVO. Zákonodarca odstránil túto nesprávnosť v písaní a upravil dôvod na zastavenie konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného na nesplnenie spôsobu doručenia podľa ust. § 170 ods. 8, resp. od 31. marca 2020 podľa ust. § 170 ods. 9 ZVO, čo je podporným argumentom o správnosti výkladu skoršej a neperfektnej právnej úpravy.

45. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti dospel kasačný súd k tomu záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je nedostatočne odôvodnený a vnútorne rozporný, preto ho zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Zároveň zaviazal správny súd pri novom konaní vo veci znovu sa vysporiadať s významom záveru, že v zmysle prísnej procesnej formálnosti je účastník povinný na podanie námietok využiť systém JOSEPHINE, ktorý doručovanie námietok vrátane dokumentu podpísaného kvalifikovaným elektronickým podpisom umožňuje. V prípade zotrvania na skonštatovanej neprípustnosti prísneho procesného formalizmu má správny súd odstrániť vytykané nedostatky odôvodnenia rozsudku predovšetkým so zohľadnením argumentácie a požiadaviek uvedených v kasačnej sťažnosti o potrebe vyhodnotenia dôsledkov prípustnosti použitia tohto inštitútu na konanie podľa ZVO. Kasačný súd záverom konštatoval, že v každom prípade je dôvodné vyžadovať, aby nové rozhodnutie vo veci obsahovalo odôvodnenie rešpektujúce zákonom a judikatúrou súdov stanovené požiadavky na dostatočne podrobné, jednoznačné, zrozumiteľné a preskúmateľné rozhodnutie.

VII. Konanie pred správnym súdom

46. Po vrátení veci kasačným súdom doručil žalobca správne súdu svoje vyjadrenie k rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 3Sfk/48/2021 zo dňa 27.06.2024. V tomto vyjadrení po zhrnutí priebehu administratívneho konania a priebehu doterajšieho súdneho konania žalobca poukázal na otázku, ktorá podľa neho zostala vo veci sporná a považuje ju za zásadnú, a to konkrétne otázka prílišného formalizmu pri aplikácii ustanovení ZVO. Podľa názoru žalobcu kasačný súd potvrdil význam dodržiavania formálnych pravidiel, ale zároveň ponechal priestor na ďalšie posúdenie právnej otázky, či neprimeraný dôraz na formu doručenia bez opory v zákone nemá za následok popretie účelu revízných mechanizmov ZVO a obmedzenie práva účastníka konania.

47. Žalobca poukázal na vnútornú nekonzistentnosť právnych záverov kasačného súdu, ktorý na jednej strane kriticky poukázal na nejednoznačnosť a vnútornú rozpornosť argumentácie krajského súdu, na druhej strane sa však dopustil rovnakej nekonzistentnosti, keď zdôraznil, že právna úprava verejného obstarávania stojí na prísnom formalizme, no zároveň pripúšťa výklad, ktorý nekorešponduje s doslovným a kogentným znením zákona. Kasačný súd prejednávajúcu vec posudzoval na základe princípov formalizmu ZVO, no súčasne v bode 47 rozsudku sám upustil od striktného formálneho výkladu, keď legitimizoval napadnuté rozhodnutie založené na podklade neexistujúceho zákonného dôvodu, čo vyúsťuje do dvojakej interpretácie noriem ZVO v dôsledku aplikácie rôznych interpretačných princípov.

48. Vo vzťahu k ďalšiemu konaniu žalobca považoval za potrebné zdôrazniť, že pokiaľ má byť výklad zákona formalistický, potom musí byť dôsledne rešpektované znenie § 174 ods. 1 ZVO, ktoré dôvod na zastavenie na základe § 170 ods. 8 ZVO v rozhodnom čase neobsahovalo. Ak však kasačný súd zvažuje teleologický výklad, potom musí byť tento aplikovaný rovnako vo vzťahu k účelu revízných postupov a nie len vo vzťahu k legitimizácii postupu žalovaného.

49. Žalobca zopakoval svoju argumentáciu k procesnému formalizmu a zdôraznil, že v rozhodnom čase nemohol žalovaný zastaviť konanie z dôvodu nedoručenia námietok spôsobom podľa § 170 ods. 8 ZVO s poukazom na znenie § 174 ods. 1 ZVO účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Taktiež zopakoval svoju argumentáciu k teleologickému výkladu so zreteľom na účel revízných postupov, ktorým je zabezpečiť ochranu subjektívnych práv uchádzačov v prípadoch, kde mohlo dôjsť k porušeniu zákona, ktoré mohlo mať vplyv na ich postavenie v súťaži. Žalobca poukázal aj na európsku právnu úpravu, ktorá umožňuje členským štátom upraviť spôsob predkladania námietok vo vnútroštátnych predpisoch, zároveň však vyžaduje, aby prístup k revíznym postupom nebol obmedzený neprímeraným spôsobom alebo v rozpore s cieľom zabezpečiť transparentnosť a rovné zaobchádzanie.

50. Správny súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 10 a § 13 SSP v spojení s § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 398/2022 Z. z. po vrátení veci kasačným súdom rozhodol vo veci na pojednávaní dňa 28.01.2026 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil v prítomnosti právneho zástupcu žalobcu a zástupcu žalovaného.

VIII. Relevantná právna úprava

51. Podľa § 170 ods. 4 ZVO námietky musia byť doručené úradu a kontrolovanému najneskôr do 10 dní odo dňa

a) doručenia písomného oznámenia o výsledku vybavenia žiadosti o nápravu alebo písomného oznámenia o zamietnutí žiadosti o nápravu, ak kontrolovaný splnil povinnosť podľa § 165 ods. 3 alebo ods. 4,

b) uplynutia lehoty na doručenie písomného oznámenia o výsledku vybavenia žiadosti o nápravu alebo písomného oznámenia o zamietnutí žiadosti o nápravu, ak kontrolovaný nesplnil povinnosť podľa § 165 ods. 3 alebo ods. 4,

c) prevzatia oznámenia o výsledku výberu záujemcov, ak námietky smerujú proti výberu podľa odseku 3 písm. c),

d) prevzatia oznámenia o vylúčení, ak námietky smerujú proti vylúčeniu,

e) prevzatia oznámenia o nezarazení do dynamického nákupného systému alebo kvalifikačného systému, ak námietky smerujú proti nezarazení do dynamického nákupného systému alebo kvalifikačného systému,

f) prevzatia oznámenia o výsledku vyhodnotenia ponúk alebo návrhov, ak námietky smerujú proti vyhodnoteniu ponúk alebo návrhov,

g) vykonania úkonu kontrolovaného, ak námietky smerujú proti úkonu kontrolovaného inému ako uvedenému v odseku 3 písm. a) až f); to neplatí, ak ide o námietky podané orgánom štátnej správy podľa odseku 1 písm. e).

52. Podľa § 170 ods. 8 ZVO námietky sa doručujú

a) kontrolovanému

1. v elektronickej podobe funkcionalitou informačného systému, prostredníctvom ktorého sa verejné obstarávanie realizuje, ak tento informačný systém doručenie námietok umožňuje,

2. v listinnej podobe, ak informačný systém podľa bodu 1 doručenie námietok neumožňuje alebo ak sa verejné obstarávanie, ktorého sa námietky týkajú, nerealizuje funkcionalitou informačného systému, a

b) úradu v listinnej podobe, v elektronickej podobe podľa osobitného predpisu alebo v elektronickej podobe funkcionalitou informačného systému, prostredníctvom ktorého sa verejné obstarávanie realizuje, ak tento informačný systém doručenie námietok úradu umožňuje.

53. Podľa § 174 ods. 1 písm. b) ZVO úrad zastaví rozhodnutím konanie o preskúmanie úkonov kontrolovaného, ak námietky boli doručené po lehote podľa § 170 ods. 4, alebo ak námietky neboli doručené v podobe podľa § 170 ods. 4.

54. Podľa § 25 ods. 1 zákona o e-Governmente ak osobitný predpis na účely konania o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach osôb ukladá osobe povinnosť podať alebo doručiť orgánu verejnej moci návrh na začatie konania, žalobu, žiadosť, sťažnosť, vyjadrenie, stanovisko, ohlásenie alebo iný dokument alebo ak ju na ich podanie oprávňuje, považuje sa táto povinnosť za riadne splnenú alebo toto oprávnenie za riadne využité podaním elektronického podania alebo doručením elektronického podania, ktoré je autorizované za podmienok podľa § 23 ods. 1. Ustanovením prvej vety nie sú dotknuté oprávnenia orgánu verejnej moci podľa osobitných predpisov požadovať odstránenie väd, doplnenie elektronického podania, odmietnuť prijatie elektronického podania alebo možnosť, či povinnosť orgánu verejnej moci nekonať alebo konanie zastaviť, ak je elektronické podanie neúplné. Elektronické podanie je podané jeho odoslaním do elektronickej schránky orgánu verejnej moci; na účely preukázania momentu odoslania sa použijú údaje z potvrdenia podľa § 5 ods. 8.

55. Podľa § 29 ods. 1 zákona o e-Governmente elektronické podanie a elektronický úradný dokument sa doručuje elektronicke, pričom miestom na elektronické doručovanie je elektronická schránka, ktorá je aktivovaná. Elektronické doručovanie elektronického podania a elektronického úradného dokumentu sa vykoná spôsobom podľa tohto zákona, ak osobitné predpisy pri spôsobe doručovania elektronickeými prostriedkami neustanovujú inak; ustanovenie prvej vety tým nie je dotknuté.

IX. Posúdenie podstatných skutkových zistení a právne argumenty

56. Po vrátení veci Najvyšším správny súdom Slovenskej republiky, správny súd vec opätovne prejednal v intenciách záväzného právneho názoru kasačného súdu znovu sa vysporiadať s významom záveru, že v zmysle prísnej procesnej formálnosti je účastník povinný na podanie námietok využiť systém JOSEPHINE, ktorý doručovanie námietok vrátane dokumentu podpísaného kvalifikovaným elektronickeým podpisom umožňuje. Vzhľadom na argumentáciu kasačného súdu, ako aj skôr vyjadreného názoru krajského súdu, že použitie právnej úpravy doručovania podľa ustanovení ZVO je *lex specialis* a má vždy prednosť pred použitím postupu podľa zákona o e-Governmente, ktorý je *lex generalis*, čo možno bez pochybností vyvodit' z ust. § 29 ods. 1 zákona o e-Governmente, správny súd

opätovne dospel k záveru, že žalobca bol povinný svoje námietky kontrolovanému doručiť výlučne prostredníctvom komunikačného systému JOSEPHINE a nie prostredníctvom ÚPVS. Pokiaľ tak neurobil je zrejme, že nedodrжал postup pri doručovaní námietok podľa ust. § 170 ods. 8 písm. a) ZVO. Skutočnosť, že konanie o námietkach je pomerne prísne formalizovaným procesom správne súdy opakovane vyslovujú a potvrdzujú vo svojich rozhodnutiach (porovnaj napr.: rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/15/2020, sp. zn.: 2S/185/2016, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 8Sžfk/9/2016, sp. zn.: 1Sžo/62/2007, sp. zn.: 2Sžfk/19/2020, sp. zn.: 8Sžf/74/2014). Keďže žalobca doručil námietky kontrolovanému prostredníctvom ÚPVS, hoci aj v zákonom stanovenej lehote, nedodrжал spôsob doručenia námietok upravený v ust. § 170 ods. 8 ZVO, ktorý má v danom prípade prednosť pred ustanovením § § 29 ods. 1 zákona o e-Governmente.

57. Vzhľadom na argumentáciu žalobcu po doručení rozsudku kasačného súdu zostáva povinnosťou správneho súdu vysporiadať sa s argumentáciou žalobcu, ktorý trvá na tom, že pri prísne formálnom výklade porušenie ust. § 170 ods. 8 ZVO nemôže založiť dôvod na zastavenie konania podľa § 174 ods. 1 písm. b) ZVO.

58. Krajský súd v pôvodnom rozsudku, ako aj kasačný súd vo svojom zrušujúcom rozsudku jednoznačne uviedol, že odkaz na ust. § 170 ods. 4 ZVO v ustanovení § 174 ods. 1 písm. b) ZVO je zrejmom nesprávnosťou. Správny súd sa s uvedeným názorom plne stotožňuje a na podporu tohto záveru poukazuje na to, že výklad prezentovaný žalobcom nezohľadňuje celkové znenie ust. § 174 ods. 1 písm. b) ZVO v znení platnom a účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ žalobca prezentoval názor, že v zmysle teórie racionálneho zákonodarcu je potrebné vychádzať z toho, že zákonodarca chcel zastavenie konania naviazať iba na porušenie ustanovenia § 170 ods. 4 ZVO, keďže iba toto ustanovenie vyslovene uviedol v § 174 ods. 1 písm. b) ZVO, táto jeho argumentácia opomína skutočnosť, že odkaz na § 170 ods. 4 ZVO je v tomto ustanovení uvedený dvakrát. Prvýkrát pri nedodržaní lehoty na podanie námietok, ktorú ust. § 170 ods. 4 ZVO aj upravuje, a následne aj druhýkrát pri nedodržaní formy podania námietok, ktorú však neupravuje. Pokiaľ by úmyslom zákonodarcu bolo skutočne dôvod zastavenia konania podľa § 174 ods. 1 písm. b) ZVO naviazať iba na porušenie ust. § 170 ods. 4 ZVO, nebol by dôvod uvádzať odkaz na § 170 ods. 4 ZVO dvakrát a taktiež by nebol dôvod na to, aby zákonodarca volil formuláciu: „...alebo ak námietky neboli doručené v podobe...“. Podľa názoru správneho súdu je zrejme, že zákonodarca mal v úmysle ustanoviť dva dôvody na zastavenie konania, čo vyjadril spojkou „alebo“ za ktorou doplnil druhý dôvod na zastavenie konania, a to práve nedodržanie predpísanej podoby doručovaných námietok.

59. Skutočnosť, že v ust. § 174 ods. 1 písm. b) ZVO bol pri podobe námietok uvedený nesprávny odkaz na ust. § 170 ods. 4 ZVO je podporená aj následným odstránením tohto nedostatku v neskoršej právnej úprave. Správny súd túto zmenu nevníma ako kvantitatívnu zmenu, teda rozšírenie dôvodov na zastavenia konania o námietkach o ďalší dôvod, ako to opisuje žalobca. Je možné súhlasiť so žalobcom, že návrh vládneho zákona, na ktorý poukazoval žalovaný, vzhľadom na to, že nenadobudol platnosť a účinnosť, nie je pri výklade právnej normy záväzný. Podľa názoru správneho súdu však je možné pri interpretácií

zákonného ustanovenia pomôcť si aj následným vývojom a reflektovaním dôvodov na zmenu jeho znenia. V tejto súvislosti treba zohľadniť aj dôvodovú správu k zákonu č. 395/2021 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 343/2015 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ktorým bola zrejme nesprávnosť odkazu na ust. § 170 ods. 4 ZVO odstránená. Bod 201 tejto dôvodovej správy hovorí o potrebe legislatívno-technickej úpravy korigujúcej vnútorné odkazy platného a účinného zákona, nie o rozšírení dôvodov na zastavenie konania, ako sa to snažil interpretovať žalobca.

60. Žalobca po vrátení veci správneému súdu trval na tom, že pokiaľ je verejné obstarávanie prísne formalistické a správny súd bude trvať na prísne formálnom výklade ust. § 170 ods. 8 ZVO, potom je potrebné prísne formalisticky vykladať aj znenie ust. § 174 ods. 1 písm. b) ZVO. Správny súd s uvedenou argumentáciou žalobcu nemôže súhlasiť. Ako už bolo vysvetlené vyššie v prípade ust. § 174 ods. 1 písm. b) ZVO je pre jeho interpretáciu potrebné v prvom rade vysporiadať sa s identifikovanou legislatívno-technickou chybou spočívajúcou v uvedení odkazu na nesprávne ustanovenie ZVO. Skutočnosť, že ide o nesprávny odkaz na ustanovenie § 170 ods. 4 ZVO namiesto odkazu na § 170 ods. 8 ZVO je zrejme, keďže ust. § 170 ods. 4 ZVO neustanovuje podobu námietok, ale lehotu na podanie námietok. V prípade interpretácie povinnosti podľa § 170 ods. 8 ZVO však nebolo potrebné odstraňovať žiadne zrejme chyby. Ako konštatoval vo svojom rozhodnutí aj kasačný súd v bode 46 rozsudku sp. zn.: 3Sfk/48/2021 ust. § 170 ods. 8 písm. a) ZVO nevyvoláva pochybnosti, neistoty, nezrovnalosti ani možnosť voľby spôsobu doručenia námietok verejnému obstarávateľovi a žalobca nemal relevantný dôvod pochybovať o spôsobe podania námietok prostredníctvom funkcionality informačného systému JOSEPHINE. Rozdielny prístup k interpretácii dvoch zákonných ustanovení ZVO je potom odôvodnený práve tým, že v jednom z interpretovaných ustanovení (§ 174 ods. 1 písm. b) ZVO) bola identifikovaná zrejme nesprávnosť, zatiaľ čo znenie druhého ustanovenia (§ 170 ods. 8 ZVO) pochybnosti o svojom obsahu nevyvoláva.

61. Správny súd, rovnako ako žalovaný v kasačnej sťažnosti, poukazuje na to, že v prípade aplikácie právnych noriem je v prvom rade potrebné vychádzať z ich doslovného znenia a až pokiaľ je formulácia právnej normy nejasná alebo nezrozumiteľná, prípadne umožňujúca viacero interpretácií, alebo v prípade rozporu doslovného znenia právnej normy s jej nepochybným zmyslom a účelom, je možné uprednostniť výklad zo zmyslu zákona (e ratione legis) pred výkladom jazykovým (pozri stanovisko pléna Ústavného súdu Českej republiky sp. zn.: Pl. ÚS-st. 1/96 zo dňa 21.05.1996).

62. Uvedený záver podporuje aj rozhodovacia činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý pripúšťa odklon od doslovného znenia právneho textu, avšak len v prípadoch, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov. Ústavný súd zároveň zdôraznil, že aj v takýchto prípadoch as súd musí vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii (pozri Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 341/07 z 1. júla 2008).

63. Pokiaľ žalobca poukazoval na európsku právnu úpravu zdôrazňujúcu povinnosť členských štátov zabezpečiť existenciu účinných, rýchlych a dostupných revízných mechanizmov a požiadavku, aby prístup k revíznym postupom nebol obmedzený spôsobom, ktorý by bol neprimeraný alebo v rozpore s cieľom zabezpečiť transparentnosť a rovné zaobchádzanie, správny súd v tejto súvislosti nepovažoval požiadavku doručiť námietky, zákonom stanoveným postupom za skutočnosť neprimerane obmedzujúcu, prípadne zabraňujúcu prístupu k účinnému revíznemu mechanizmu. Naopak to, že žalovaný vyžadoval dodržanie jasných a jednoznačných pravidiel podávania námietok vo vzťahu k všetkým uchádzačom vrátane žalobcu, je možné vyhodnotiť ako postup v súlade s princípom transparentnosti a rovného zaobchádzania. Žalobcovi nebol zamedzený prístup k revíznemu mechanizmu, keďže revíziu svojho vylúčenia mohol iniciovať zákonom predpísaným spôsobom prostredníctvom systému JOSEPHINE, prostredníctvom ktorého s kontrolovaným v rámci verejného obstarávania aj komunikoval.

64. Pokiaľ žalobca namietal vnútornú rozpornosť odôvodnenia rozsudku kasačného súdu, v tejto súvislosti správny súd uvádza, že nie je oprávnený hodnotiť rozhodovaciu činnosť kasačného súdu. Naopak, právnym názorom vyjadreným v zrušujúcom rozsudku kasačného súdu je viazaný (§ 469 SSP). Vzhľadom na to, že správny súd nezotrval na konštatovaní neprípustnosti prísneho procesného formalizmu, nepristúpil ďalej k odstraňovaniu nedostatkov odôvodnenia pôvodného rozsudku krajského súdu s ohľadom na argumentáciu žalovaného v kasačnej sťažnosti, ako ho alternatívne zaviazal kasačný súd v bode 48 rozsudku sp. zn.: 3Sfk/48/2021.

65. Ohľadom ostatných žalobcových námietok týkajúcich sa doručenia plnomocenstva správny súd poukazuje na právny názor vyslovený kasačným súdom v bode 42 rozsudku sp. zn.: 3Sfk/48/2021, podľa ktorého žalovaný vysvetlil, že systém JOSEPHINE disponoval podporou bežne používaných formátov, vrátane dokumentu pdf podpísaného kvalifikovaným elektronickým podpisom. K námietke žalobcu o nutnosti dodržať totožnosť vedenia spisu žalovaného a kontrolovaného správny súd upriamuje pozornosť na argumentáciu žalovaného, ktorý poukázal na to, že všeobecný predpis o správnom konaní, ktorým túto námietku zdôvodňoval žalobca, sa na predmetné konanie podľa ZVO neaplikuje. Pokiaľ žalobca namietal, že v prípade povinnosti viesť spisový materiál v totožnej podobe ide o základnú zásadu správneho konania v rámci princípu dobrej verejnej správy, ktorá musí byť uplatnená aj v prípade, ak sa správny poriadok na konanie nevzťahuje. Tieto svoje tvrdenia žalobca bližšie nerozvinul, preto sú zo strany správneho súdu nepreskúmateľné. K žalobnej námietke ohľadom neexistencie výzvy na preukázanie doručenia námietky spôsobom podľa § 170 ods. 8 ZVO, správny súd môže len zopakovať názor krajského súdu ako aj kasačného súdu, že zo znenia listu č. 5709-6000/2020 z 24.03.2020 založeného v administratívnom spise je nepochybné, o aké informácie kontrolovaný žalobcu žiadal a že išlo o informáciu o spôsobe podania námietok, teda dodržania ust. § 170 ods. 8 ZVO.

66. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel správny súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je vecne správne, a preto žalobu ako nedôvodnú v súlade s § 190 SSP zamietol.

67. O náhrade trov konania správny súd rozhodol v zmysle § 167 ods. 1 a contr. SSP tak, že žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania pred správnym súdom, keďže nebol v konaní úspešný. Žalovaný síce v konaní úspešný bol, avšak súd nezistil výnimočnosť situácie, pre ktorú by bolo možné spravodlivo požadovať od žalobcu zaplatiť eventuálne trovy žalovanému v zmysle § 168 SSP. Z rovnakého dôvodu potom žalovanému nepriznal ani náhradu trov kasačného konania. Ďalšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania správny súd nepriznal, pretože mu neuložil takú povinnosť, pre ktorú by mu vznikli v konaní trovy (§ 169 SSP).

68. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.), ktorá má odkladný účinok (§ 446 ods. 2 písm. b/ SSP).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd - Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Bratislave (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote 1 mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen,

ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Bratislave dňa 28. januára 2026

JUDr. Jeannette Hajdinová
predsedníčka senátu

JUDr. Jozef Timek
člen senátu

JUDr. Zuzana Široká
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

████████████████████

Správny súd v Bratislave

Osvedčovacia doložka

**o vyhotovení elektronického rovnopisu rozhodnutia súdu,
ktorého prvopis bol vydaný v listinnej podobe**

**Ravnopis rozhodnutia pripojený k tejto osvedčovacej doložke
bol vyhotovený z prvopisu rozhodnutia uloženého v súdnom spise
a s týmto rozhodnutím doslovne súhlasí**

Prvopis rozhodnutia:

Rozsudok

Súd: Správny súd v Bratislave

Dátum vydania rozhodnutia: 28.1.2026

Spisová značka/číslo konania: 2S/75/2024

IČS: 1020200725

ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2026:1020200725.4

Prvopis podpísal, funkcia:

JUDr. Jeannette Hajdinová, predsedníčka senátu

JUDr. Jozef Timek, člen senátu

JUDr. Zuzana Široká, členka senátu

Dátum vytvorenia doložky: 27.2.2026

Vytvoril:

*Osvedčovacia doložka podľa § 63a vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky
č. 543/2005 Z .z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy,
Špeciálny súd a vojenské súdy v znení neskorších predpisov.*